

Fietsen door de Wachau

In de Oostenrijkse streek de Wachau kunnen zelfs onge-
trainde fietsers genieten van het schitterende heuvelland-
schap. Over paden op de oevers van de Donau, dwars door
wijnvelden en dorpen, langs kloosters en kastelen.

6-daagse
fietsreis voor
€ 329,- p.p.

Ontdek de Wachau met deze door Arke speciaal voor Arts en Auto-lezers ingekochte reis, o.b.v. eigen vervoer. U verblijft in het typisch Oostenrijkse 3-sterrenhotel Moser in het plaatsje Pöchlarn, aan het Donaufietspad, circa 11 km van Melk. Het arrangement omvat 5 overnachtingen met ontbijt, 3 x een 3-gangen-diner in het hotel, fietsroutes en kaarten, entree voor de Unesco Stichting in Melk en een bezoek aan een Weingut in Spitz, inclusief proeverij. Geldig van 13 april t/m 13 oktober 2013 (aankomst dagelijks). Prijs is p.p. o.b.v. 2 personen per kamer, exclusief Calamiteitenfonds (€ 2,50) en reserveringskosten (€ 20,- per online boeking). Fiets-huur bijboeken kan voor € 49,- p.p. Meer info en reserveringen, zie www.arte.nl/artsenauto.nl.

Eerlijk is eerlijk, ik schrok van de woorden 'fietsvakantie in Oostenrijk'. We hebben het immers over een Alpenland, inclusief de bijbehorende hoogteverschillen. Totdat ik hoorde dat je ook over paden langs de Donau kunt fietsen en zo de kans op klimmetjes minimaliseert. En dat mijn bagage van hotel naar hotel kan worden vervoerd en zware tassen meetorsen dus niet nodig is. En dat alles door de Wachau, volgens kenners het mooiste stuk van de Oostenrijkse Donau. Waar je overal een goed glas wijn schijnt te kunnen krijgen. Toen kreeg ik wel zin.

Kolossaal

En zo leunde een stevige toerfiets ietwat dreigend tegen Hotel Zur Post te Melk. Vooral bekend van de Stift Melk: een kolossale, kanariegele abdij die schaaamteloos hoog boven het stadje uittorent. De Benedictijner monniken vertoeven hier al sinds 1089 en Umberto Eco vond in dit klooster inspiratie voor zijn roman *De Naam van de Roos*. Ik bewonder er de Marmorsaal met een magistraal trompe-l'oeil plafond, een donkerhouten bibliotheek met duizenden boeken en de Stiftskirche. Die is dusdanig versierd dat het woord 'barok' lijkt te zijn uitgevonden voor dit godshuis.

Melk is ook het startpunt van mijn fietstocht naar Krems. Dat ligt 40 km verderop, stroomafwaarts over de Donau-Radweg, een fietspad dat de gelijknamige rivier volgt. Direct na Melk splitst het pad zich af van de drukke hoofdweg en voert verder vrijwel uitsluitend door dorpen en landerijen. Het eerste dorp is Willendorf, waar in 1908 een van de oudste kunstwerken op aarde werd gevonden: de befaamde Venus van Willendorf, een stenen beeldje van een volslanke vrouw. Enkele kilometers verder ligt Spitz, een prachtig dorp tussen een amfiteater van wijnvelden. Dan Dürnstein, met knalblauwe barokkerk, middeleeuwse steegjes en de ruïne van een slot waar ooit de Engelse koning Richard Leeuwenhart gevangen zat. De Wachau is door de eeuwen heen weinig veranderd. Reden voor Unesco om de vallei in zijn geheel te bestempelen tot werelderfgoed.

Ik kom tijd te kort voor alle bezienswaardigheden onderweg. Pas bij zonsondergang bereik ik Krems. Moe? Niet echt. Maar wel lichtelijk

aangeschoten. De Wachau is immers een wijnstreek. Het waren de Romeinen die hier de wijnbouw introduceerden en nog altijd worden de Donau-oeveren bebouwd met druivenranken. Voornamelijk door zelfstandige boeren met hun eigen wijnhuis. Zo'n *Weingut* combineren ze vaak met een *Heurigen*: een taverne aan huis (doorgaans met terras) die gebonden is aan allerlei tradities en gebruiken. Alleen wie zelf wijn maakt, mag een Heurigen openen. Achter elke Heurigen zit dus een Weingut. Andersom: wie wijn produceert, hóéft geen Heurigen te hebben. Verder mogen Heurigen alleen koude gerechten serveren.

Het is er vooral genieten van de ongedwongen sfeer en uitstekende wijnen. Een karafje licht tintelende Grüner Veltliner, specialiteit van de streek, bestel je al voor een paar euro. Om de paar honderd meter bevindt zich wel een Heurigen. Zo wordt het fietsen steeds leuker.

Ik verblijf nog enkele dagen in Krems, een levendig stadje dat ontworpen lijkt door Anton Pieck. Vanaf daar maak ik dagtochten, want ook stroomopwaarts fietsen blijkt moeiteloos te kunnen. Dat is het geniale van de Donau-Radweg. Je trapt weliswaar door een spectaculair heuvelslandschap (de hoogste top Jauerling meet maar liefst 960 meter), maar toch is het door het rivierdal steevast lekker vlak fietsen. Beide oevers zijn makkelijk af te wisselen, dankzij twee zeer ingenieuze, motorloze Rollfähren én een charmant voetveertje tussen Dürnstein en Rossatz. Op die boten ervaar je de kracht van de rivier: de Wachau is een van de laatste stukken Donau zonder stuwdammen of gekanaliseerde delen. En wanneer ik stroomopwaarts fiets over voormalige Treppelwege, paden waar onfortuinlijke paarden ooit schepen vooruit moesten trekken, haal ik de vrachtschepen fluitend in.

Uitzicht

Iedereen met een normale conditie kan dit stuk Donau-Radweg fietsen, kinderen inclusief. Onderweg zijn geen noemenswaardige klimmetjes. Wel kun je de zijwegen nemen, de flanken van het dal op. Vaak over bijzonder steile, inspannende weggetjes, maar altijd in de wetenschap dat elke hoogtemeter een nóg beter uitzicht over de kronkelende Donau, wijnvelden, dorpen en kastelen oplevert. Dat is ook zo aardig: het fietsen hier maak je precies zo pittig als je zelf wilt. <

Praktisch

Het stuk Donau-Radweg (www.donau-radweg.info) door de Wachau is circa 80 km lang: 40 km op beide oevers, met uitsluitend autoluwe plattelandswegen of echte fietspaden. Dat kan in één dag, maar leuker is enkele dagen te blijven en verschillende dagtochten te maken. Het horeca-aanbod in de Wachau is enorm, werkelijk overal zijn er restaurants en Heurigen. Evenals accommodaties, van kleinschalig pension tot luxehotel. Toeristische info: www.wachau.at. Fietsen huren kan bijna overal wel ter plekke en er is een witte-fietsensysteem: www.nextbike.at.

